

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010436
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4412010436.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, Dr., v trestnej veci proti obžalovanému O. K., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného O. K. a Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26.09.2013 sp. zn. 3T/136/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.12.2013, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému O. K., nar. XX.XX.XXXX v I. E.,
bytom O., M. XX,
od 19.03.2012 v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

u k l a d á

podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného O. K., narodeného XX.XX.XXXX **z a m i e t** a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) bol obžalovaný O. K. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

od bližšie nezistenej doby mesiaca november 2011 do dňa 19.03.2012 si zaobstarával na presne nezistenom mieste psychotropné látky, ktoré následne predával na rôznych miestach v meste O. a v okolí viacerým osobám, medzi nimi Y. N., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom O. Y. XX, L. N., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom O., W. č. XXXX/XX, L. M., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom O., W. č. XXXX/XX, W. K., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom O., V. XXXX/XA, Y. W., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, zvyšok nepredaných látok prechovával v rodinnom dome na ulici M. XXXX/XX v O., kde boli dňa 19.03.2012 zaistené pri domovej prehliadke konkrétne,

- 8 kusov vreciek s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou spolu 7,458 g s účinnou látkou mefedrón, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 30 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- 6 kusov vreciek s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou spolu 5,571 g s účinnou látkou mefedrón, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 22 obvykle jednorazovým dávkam drogy,
- plastová krabička s obsahom 83 kapsúl kryštalického materiálu o hmotnosti 7,422 g, s účinnou látkou mefedrón, čo zodpovedá 83-om obvykle jednorazovým dávkam drogy,

príčom mefedrón je zaradený v zmysle zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a v prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok,

Za to mu uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 39 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. Zároveň obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 rok podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák.

Uvedený rozsudok, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste a obžalovaný.

Prokurátor, v písomnom odôvodnení odvolania, uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti výroku o treste, pretože v danom prípade neboli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., a preto uložený trest považoval za neprimerane mierny. Poukázal na ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zák. uvedené v napadnutom rozsudku ako dôvod na mimoriadne zníženie trestu, s ktorým nesúhlasil, pretože ide len o jednu všeobecnú poľahčujúcu okolnosť, v dôsledku ktorej sa v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Výnimočné zníženie trestu je možné len pri zistení výnimočných okolností prípadu, resp. mimoriadnych pomerov páchatela, jednak osobných, ako i rodinných. Žiadne takéto okolnosti prípadu, ani mimoriadne pomery páchatela súd nevzhladol a ani nie sú dané. Obžalovaný popieral spáchanie trestného činu, prezentoval bagatelizujúci postoj k trestnej činnosti, neprejavil ani náznak ľútosti, hoci vedel, že drogy predával najmenej piatim osobám v priebehu niekoľkých mesiacov, a to viackrát do týždňa v akomkoľvek čase. Obžalovaný je slobodný a žije sám, je zrejmé, že pri rozhodovaní súdu neboli dané žiadne také okolnosti, ani pomery páchatela, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu.

Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom a po uznaní viny uložil obžalovanému primeraný trest odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania podaného proti výroku o vine, treste a konaní, ktoré rozsudku predchádzalo, prostredníctvom obhajcu JUDr. Alyasryho, PhD. namietal naplnenie kvalifikačného znaku na viacerých osobách, pretože osoba, ktorá si drogu kupuje nie je samotnou kúpou drogy osobou poškodenou, jedná sa len o obchodný vzťah. Poukazoval na výpovede obžalovaného a svedkov, v zmysle ktorých obžalovaný nemal vedomosť o tom, že mu okrem legálnej látky 4-MEC

bol doručený mefedron. Namietal zákonnosť príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, príkaz na domovú prehliadku, nedoručenie uznesenia o pribratí znalca, účasť advokátskeho koncipienta na úkonoch v prípravnom konaní. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal jeho obhajobou, že predával legálnu látku 4-MEC pod názvom „Charge“.

Vyjadril sa aj k odvolaniu prokurátora tak, že poukázal na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, fakt, že mefedron je zaradený medzi zakázané látky od marca 2011, o čom nemal vedomosť a preto aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. považoval za správnu.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Obhajca JUDr. Gavalec v písomných dôvodoch odvolania uvádzal námietky zhodné s horeuvedenými námietkami JUDr. Alyasryho PhD., pričom obaja poukazovali na rozhodnutia Ústavného súdu ako aj všeobecných súdov a v tej súvislosti poukazovali aj na nejednotnosť v aplikačnej praxi.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/ - písm. e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obhajcu obžalovaného JUDr. Juraja Gavaleca.

Obhajca JUDr. Alyasry, PhD. na verejnom zasadnutí predniesol odvolanie zhodne ako s písomne vyhotoveným a uviedol, že aj zo znaleckého posudku KEÚ vyplýva, že u obžalovaného bola zistená aj legálna látka okrem zakázanej. Poukázal na právne úvahy v písomných dôvodoch odvolania, ktoré sa týkajú kvalifikačného momentu na viacerých osobách, ku ktorým doplnil, že § 172 Tr. zák. patrí medzi ohrozovacie trestné činy a nie medzi poruchové trestné činy, čo má význam z hľadiska naplnenia uvedeného kvalifikačného momentu. Odvolanie prokurátora nepovažoval za dôvodné.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, a aby alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa, resp. obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu súhlasil s dôvodmi odvolania tak, ako boli vypracované jeho obhajcami. Uviedol, že čo sa týka jeho rodinných a osobných pomerov oproti tomu, ako tieto konštatoval súd prvého stupňa, resp. prokurátor v odvolaní, nedošlo k žiadnej zmene.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí predniesol dôvody odvolania zhodne s písomne vyhotovenými s tým, že odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. vo výroku o treste a obžalovanému podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby bez použitia § 39 Tr. zák. Čo sa týka zaradenia na výkon trestu odňatia slobody a ochranného dohľadu navrhol rozhodnúť totožne ako v napadnutom rozsudku a odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

Plniac si prieskumnú povinnosť, vyplývajúcej z citovaného ustanovenia odvolací súd zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému výroku rozsudku bol zadovážený dostatok dôkazov nevyhnutných na rozhodnutie o podanej obžalobe. Tieto dôkazy boli vykonané pred súdom prvého stupňa v súlade so zásadou kontradiktórnosti a v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa súd prvého stupňa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., a to všetko pri zachovaní práv všetkých procesných strán, vrátane práva obžalovaného na obhajobu.

Na základe riadne a v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. vykonaného hodnotenia dôkazov súd prvého stupňa správne ustálil, že došlo k spáchaniu žalovaného skutku tak, ako je tento popísaný v tzv. skutkovej vete, a že tento spáchal obžalovaný. V podrobnostiach preto odvolací súd odkazuje na správne právne úvahy a správne právne závery súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 5-6, v rámci ktorých sa aj správne vysporiadal s obhajobou obžalovaného a jeho námietkami voči dôvodnosti a zákonnosti dôkazov.

Súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. por., vrátane naplnenia kvalifikačného momentu uvedeného v § 138 písm. j/ Tr. zák.

K odvolacím námietkám obžalovaného vo vzťahu ku kvalifikačnému momentu „na viacerých osobách“, odvolací súd uvádza, že tieto nie sú akceptovateľné práve vzhľadom na existujúcu právnu úpravu a v tomto smere už ustálenú súdnu prax. Pokiaľ aj prax eviduje niektoré rozhodnutia, ktoré by obsahovali odlišné právne závery v tomto smere, tak je potrebné ich aj takto individuálne posudzovať, pretože minimálne zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia nie je. Ich využitie je možné len v rámci úvah „de lege ferenda“ v rámci ďalšieho legislatívneho procesu ohľadne Trestného zákona.

Už súd prvého stupňa zaujal správne stanovisko k namietaným príkazom na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky (ďalej len „príkaz“). Nadriadený súd tam uvedené správne právne úvahy dopĺňa o to, že odôvodnenosť príkazu je potrebné posudzovať aj s prihliadnutím na charakter a závažnosť veci a jeho odôvodnenie závisí od dôkazov a faktov známych v čase jeho vydania. V danej veci tieto v tom čase boli dostačujúce na to, aby bolo príkazom súdu zasiahnuté do práva na súkromie, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu námietky obžalovaného nie sú akceptovateľné. Všeobecne možno konštatovať, že inak sa dôvody na vydanie príkazu hodnotia v čase jeho vydania a inak sa na ne pozerá neskôr, keď sú už známe iné dôkazy a iné skutočnosti. Len to, že odôvodnenie rozhodnutia súdu nezodpovedá predstavám obžalovaného nemá za následok jeho nezákonnosť. Napokon aj výsledky zaznamenatej komunikácie potvrdili opodstatnenosť vydania príkazu.

K rovnakým záverom odvolací súd dospel aj ohľadne námietok týkajúcich sa príkazu na domovú prehliadku.

Nedoručenie uznesenia o pribratí ústavu (nie znalca ako to nesprávne uvádzal obžalovaný) je možné považovať za chybu, nemožno ju však považovať za chybu podstatnú v zmysle písm. a/ §-u 321 Tr. por., pretože takú situáciu aká nastala - vydanie uznesenia v čase, keď sa trestné stíhanie viedlo len vo veci a kedy sa doručuje len prokurátorovi, a povinnosť po vznesení obvinenia ho doručiť neskôr obvinenému - Trestný poriadok výslovne nerieši. Obžalovaný bol oboznámený s podaným znaleckým posudkom a v rámci konania pred súdom bol tento dôkaz vykonaný za dodržania zásad tzv. kontradiktórneho procesu, preto nemožno konštatovať, že by došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu. V prípade uvádzaného rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Tz/9/2006 sa nejedná o „judikát“ vydaný trestnoprávnym kolégiom NS SR, ale len o publikované rozhodnutie senátu NS SR v odbornom časopise Zo súdnej praxe.

K námietkám týkajúcich sa účasti advokátskeho koncipienta na výsluchoch svedkov v prípravnom konaní odvolací súd uvádza nasledovné. V prvom rade zodpovednosť za správnosť a zákonnosť úkonov v prípravnom konaní nesie policajt resp. vyšetrovateľ, nie súd!, dozor nad zákonnosťou prípravného konania vykonáva prokurátor. V druhom rade súd v žiadnom prípade nevstupuje do vzťahu medzi obžalovaným a jeho obhajcom, pretože sa jedná o výnimočný dvojstranný a nezávislý vzťah medzi nimi, súd neskúma formu, kvalitu ani rozsah právnej pomoci. Obhajca je osobou znalou práva, vrátane práva trestného a nesie aj plnú zodpovednosť za úkony vykonané jeho advokátskym koncipientom. Preto ak sa výsluchov svedkov nezúčastnil obhajca, ale jeho advokátsky koncipient (ktorého účasť vyšetrovateľ nemal umožniť) jedná sa o chybu, ktorú však rovnako ako je uvedené vyššie, odvolací súd nepovažuje za chybu podstatnú, a to z rovnakých dôvodov ako sú uvedené vyššie.

Vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. považuje odvolací súd zaujať stanovisko k námietkam prokurátora uvedenými v odvolaní, ktoré považuje za čiastočne dôvodné, avšak s výhradou,

že súčasne platné a účinné ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. nepozná pojem „výnimočné“ okolnosti prípadu ani „mimoriadne“ pomery páchatel'a.

Je potrebné vytknúť súdu prvého stupňa, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentujú právne úvahy na základe, ktorých by bolo možné preskúmať na základe akých dôvodov dospel súd prvého stupňa k záveru o splnení zákonných podmienok § 39 ods. 1 Tr. zák. V tomto smere je nepostačujúca len právna úvaha o tom, že „...trest uložený v upravenej trestnej sadzbe by bol neprimerane prísny trestom na prevýchovu obžalovaného, ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol“. Takýto záver musí byť podložený aj rozborom všetkých okolností, za akých obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin, doby a rozsahu jeho páchania, že si jeho páchaním zabezpečoval zdroj svojich príjmov, čas odkedy je mefedrón zaradený medzi zakázané látky. To čo zistil ohľadne jeho osoby je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. - teda, že pred spáchaním činu viedol riadny život, nie však za dôvod zakladajúci aplikáciu zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. tak, ako na to správne poukázal prokurátor.

I napriek argumentom prokurátora odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovaného prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., nie však v takom rozsahu výmery trestu ako to ustálil súd prvého stupňa.

Tieto okolnosti boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. zák.

Odvolací súd vychádzajúc z horeuvedených faktov a riadiac sa uvedenými právnymi úvahami, nezistiac žiadne iné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku. Po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste opierajúc sa o okolnosti zistené pre uloženie druhu a výmery trestu, keď u obžalovaného upravená trestná sadzba činila 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace, dospel k záveru, že trestom primeraným všetkým okolnostiam prípadu a osobe páchatel'a bude zodpovedať trest vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov s výkonom v ústave so stredným stupňom stráženia v kombinácii s obligatórne uloženým ochranným dohľadom vo výmere 1 roka.

Následne s poukazom na horeuvedené právne úvahy a právne závery, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 306 ods. 1 Tr. por.)